

XXX, XXX,XXX, XXX,XXX, XXX, XXX,XXX, XXX boli voľné. Žalovaný tvrdil, že miesto na ktoré uzavrel služobnú zmluvu s U.. R. M. , C.. G. M.D., C.. Ž. E., U.. G. B., bolo štátnozamestnaneckým miestom v dočasnej štátnej službe obsadzované odborníkom, ktorý je dočasne potrebný na plnenie úloh štátnej služby. Štátnozamestnanecké miesto C.. M. P. bolo tiež miesto v dočasnej štátnej službe, miesto na dobu určitú t.j. na plnenie úloh vyplývajúcich z projektov/programov rezortu financované z rozpočtu EU. Miesto č. XX, XX, XX, XX, XX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX bolo dočasne voľné z dôvodu materskej dovolenky, miesto č. 246 bolo dočasne voľné z dôvodu čerpania neplateného voľna, miesto č. XX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX bolo miesto na dobu určitú t.j. na plnenie úloh vyplývajúcich z projektov/programov rezortu a tieto miesta sa obsadzujú do ukončenia daného programu.

1.1. Svoje rozhodnutie oprel o ust. § 16 ods. 1; § 46 ods. ; § 47 písmeno b) ;§ 48 ods. 1 a 2; § 56 ; § 120 Zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe v znení v čase výpovede (do 31.12.2013) a pri svojom rozhodnutí vychádzal z ustálenej súdnej praxe (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 53/2010 z 30. novembra 2011), že o nadbytočnosť zamestnanca ide vtedy, ak zamestnávateľ nemá možnosť zamestnanca ďalej zamestnávať prácami dohodnutými v pracovnej zmluve; zároveň platí, že nemožnosť zamestnanca ďalej zamestnávať znamená, že zamestnávateľ nemá pre zamestnanca žiadnu prácu; ide tu teda o absolútnu nemožnosť zamestnanca ďalej zamestnávať (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 123/2011 z 30. januára 2013). Pracovné miesto, ktoré ku dňu dania výpovede nebolo obsadené na základe zmluvy zostáva voľným pracovným miestom, na ktoré má zamestnávateľ možnosť zamestnanca zamestnať (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo 14/2010 z 30. marca 2011). Na základe výsledkov dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný dňa 30.09.2013 (v deň kedy dal žalobcovi výpoveď) uzavrel so štátnym zamestnancom U.. R. M. služobnú zmluvu s dňom vzniku štátnozamestnaneckého pomeru 01.10.2013, druh štátnej služby: dočasná štátna služba podľa § 17 ods. 3 písm. b) zákona o štátnej službe do doby obsadenia štátnozamestnaneckého miesta štátnym zamestnancom v stálej štátnej službe. Dňa 30.09.2013 uzavrel so štátnym zamestnancom U.. U. X., MBA služobnú zmluvu s dňom vzniku štátnozamestnaneckého pomeru 01.10.2013, druh štátnej služby: dočasná štátna služba podľa § 17 ods. 3 písm. b) zákona o štátnej službe do doby obsadenia štátnozamestnaneckého miesta štátnym zamestnancom v stálej štátnej službe. Dňa 30.09.2013 bol medzi menovanými uzavretý Dodatok č. 1 k služobnej zmluve, podľa ktorého je štátny zamestnanec s jeho predchádzajúcim súhlasom vymenovaný na zastupovanie vedúceho štátneho zamestnanca - verejného obstarávania a správy majetku štátu. Vzhľadom na uvedené uzavrel súd prvej inštancie, že v čase skončenia štátnozamestnaneckého pomeru so žalobcom mal žalovaný iné vhodné štátnozamestnanecké miesto a to štátnozamestnanecké miesto, ktoré obsadil na základe uzavretej služobnej zmluvy dňa 30.09.2013 s U.. R. M. R. U.. U. X.. S tvrdením žalovaného, že v prípade štátnozamestnaneckého miesta U.. R. M. išlo o obsadenie štátnozamestnaneckého miesta, ktoré je obsadzované odborníkom a ide o miesto v dočasnej štátnej službe, nestotožnil z dôvodu, že služobná zmluva bola preukázateľne uzavretá podľa § 17 ods. ods. 3 písm. b) zákona o štátnej službe teda do doby obsadenia štátnozamestnaneckého miesta štátnym zamestnancom v stálej štátnej službe. Žalovaný dôvody, pre ktoré predmetné štátnozamestnanecké miesto žalobcovi v rámci splnenia si ponukovej povinnosti neponúkol neuviedol, neuviedol ani dôvody, pre ktoré by toto štátnozamestnanecké miesto nebolo vhodným štátnozamestnaneckým miestom pre žalobcu. Súd prvej inštancie sa nestotožnil ani s tvrdením žalovaného vo vzťahu k štátnozamestnaneckému miestu U.. U. X., keď tvrdil, že menovaná zastávala do času vyhlásenia výberového konania na miesto vedúceho štátneho zamestnanca v oddelení verejného obstarávania a správy majetku dve pracovné miesta. Podľa systematizácie bola prijatá na miesto por. č. 275 a vedúci oddelenia bolo pracovné miesto por. č. 274 a toto miesto po uzavretí dodatku k služobnej zmluve obsadila menovaná a tak miesto č. 275 mohlo byť ponúknuté žalobcovi. Žalovaný pred daním výpovede zo štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 47 písm. b) zákona o štátnej službe riadne nesplnil povinnosť ponúknuť žalobcovi iné voľné štátnozamestnanecké miesto a to i napriek tomu, že v čase dania výpovede preukázateľne takéto voľné štátnozamestnanecké miesto mal, v dôsledku čoho súd prvej inštancie určil, že výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru doručená žalobcovi dňa 30.09.2013 je neplatná a štátnozamestnanecký pomer medzi žalobcom a žalovaným naďalej trvá, a to čiastočným rozsudkom vydaným podľa § 152 ods. 2 O.s.p.. O nároku žalobcu na zaplata funkčného platu z dôvodu neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru a o náhrade trov konania rozhodne v konečnom rozhodnutí.

2. Rozsudok odvolaním v zákonom stanovenej lehote napadol žalovaný, vytýkajúc súdu prvej inštancie, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalovaný v zhode s konajúcim súdom poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR rozsudok NS SR sp. zn.

6Sšo 46/2009 zo dňa 25.11.2009 v zmysle ktorej je zamestnávateľ povinný ponúknuť pracovníkovi pred daním výpovede miesto, ktoré nie je uvoľnené iba dočasne. Žalovaný uzatvoril dňa 30.9.2013 s U.. R. M. služobnú zmluvu s dňom vzniku štátnozamestnaneckého pomeru dňa 1.10.2013. Podľa ust. § 17 ods. 3 písm. d) Zákona o štátnej službe. Toto miesto je v systemizácii žalovaného vedené ako miesto v dočasnej štátnej službe obsadzované odborníkmi, ktorí sú dočasne potrební na plnenie úloh v štátnej službe. Ide o miesto na dobu určitú, t. j. na plnenie úloh vyplývajúcich z projektov programov rezortu a miesta sa obsadzujú dočasne do ukončenia daného projektu. Určenie ktoré funkčné miesta a v akom počte budú slúžiť na plnenie úloh z týchto programov je výlučne v kompetencii zamestnávateľa, ide výlučne o miesta dočasne vytvorené, ktoré nikdy nebudú obsadené štátnym zamestnancom v stálej štátnej službe. Žalovaný je oprávnený uzavrieť služobnú zmluvu na miesto, ktoré má byť obsadené dočasne odborníkom nielen podľa § 17 ods. 3 písm. c) Zákona o štátnej službe, ale aj podľa § 17 ods. 3 písm. b) Zákona o štátnej službe. Žalobca uzatvoril aj dňa 30.9.2013 služobnú zmluvu s U.. X. s dňom vzniku štátnozamestnaneckého pomeru 1.10.2013 podľa § 17 ods. 3 písm. b) Zákona o štátnej službe, ktorým bola U.. X. vymenovaná na dočasné zastupovanie vedúceho štátneho zamestnanca. Organizačnou zmenou účinnou od 1.10.2013 bolo zrušené oddelenie správy majetku a štátu a oddelenie verejnoprávneho obstarávania a bolo novovytvorené oddelenie verejného obstarávania správy majetku štátu, v ktorom musela by zaradená U.. X.. Pracovné miesto na novovytvorenom oddelení zastávala len dočasne do času jeho obsadenia výberovým konaním, preto žalobcovi nemohlo byť ponúknuté miesto, nakoľko naň bola regulárne zaradená U.. X., navyiac nemohlo byť toto miesto žalobcovi ponúknuté, nakoľko išlo o miesto vedúceho štátneho zamestnanca a žalobca v čase dania výpovede nezastával funkciu vedúceho štátneho zamestnanca a žalovaný musel postupovať výlučne podľa § 21 ods. 1 Zákona o štátnej službe. Žalovaný ponúkol žalobcovi iné voľné miesto, ktorým bolo miesto pri výkone práce vo verejnom záujme v platovej triede T 12 v organizačnom útvere sekcia financovania a rozpočtu a na dobu neurčitú, bez skúšobnej doby, ponúknuté miesto však žalobca bezdôvodne odmietol prijať. Z uvedených dôvodov navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne, alternatívne rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší a vec vráti na ďalšie konanie.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, zastáva názor, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno, nepreukázal hmotnoprávnu podmienku pre výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru spočívajúcu v splnení ponukovej povinnosti ani nadbytočnosť žalobcu ani príčinnú súvislosť medzi rozhodnutím žalovaného organizačnej zmene a nadbytočnosťou žalobcu. V odvolaní žalovaný neuvádza žiadne nové skutočnosti ani tvrdenia, ktoré by neboli predmetom preskúmania súdom v doterajšom konaní. Na argumentáciu žalovaného, že mu ponúkol iné voľné miesto pri výkone práce vo verejnom záujme opakovane uvádza, že v súvislosti so štátnozamestnaneckým miestom je potrebné ponúknuť štátnozamestnanecké miesto a nie miesto vo verejnom záujme

4. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

5. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 387 ods. 2 dáva odvolaciemu súdu možnosť, v prípade, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia obmedziť sa len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia prípadne, doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. V preskúmanej veci rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 C.s.p., pretože súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania a stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijatý záver o určení neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru dostatočne a zrozumiteľne vysvetlil a odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku dalo odpoveď na skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, keď v dostatočnom rozsahu zodpovedalo, prečo bolo žalobe vyhovené. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd nemá čo uviesť, pretože by iba zopakoval správnosť skutkových a na jeho podklade správne prijatých právnych záverov súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 C.s.p.) o tom, že žalovaný pred daním výpovede zo štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 47 písm. b) zákona o štátnej službe riadne nesplnil povinnosť ponúknuť žalobcovi iné voľné štátnozamestnanecké miesto a to i napriek tomu, že v čase dania výpovede preukázateľne takéto voľné štátnozamestnanecké miesto mal. Pokiaľ sa žalovaný bráni tým, že voľné pracovné miesta ktorými disponoval v čase

dania výpovede žalobcovi síce mal, ale boli to štátnozamestnanecké miesta v dočasnej štátnej službe obsadzované odborníkom, ktorí sú dočasne potrební na plnenie úloh štátnej služby, tieto miesta sa obsadzujú do ukončenia daného programu, pričom výber zostáva na zamestnávateľovi, je táto námietka bezdôvodná. Stanovenie podmienok, ktoré musí spĺňať záujemca o pracovnú pozíciu nie je na výbere a úvahe žalovaného a to z toho dôvodu, že zákonná ponuková povinnosť nie je totožná s výberovým konaním zamestnávateľa na voľnú pracovnú pozíciu. Zamestnávateľ má totiž zamestnancovi ponúknuť akékoľvek voľné miesto, ktoré je k dispozícii v čase výpovede, nielen miesto zodpovedajúce pôvodnej pracovnej zmluve, prípadne jeho kvalifikácii, a to aj vtedy, ak toto miesto vyžaduje predchádzajúcu prípravu zamestnanca. (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Cdo 81/2006). Pokiaľ má voľné len jedno pracovné miesto, nemá oprávnenie vybrať si zamestnanca, ktorému voľné miesto ponúkne, ale je ho povinný ponúknuť všetkým do úvahy prichádzajúcim zamestnancom (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. októbra 2011 sp. zn. 4 MCdo 5/2010). Ponúkaná vhodná práca môže byť akákoľvek práca, ktorú má zamestnávateľ k dispozícii (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo 289/2014 zo dňa 25. januára 2017). Zmysel ponukovej povinnosti spočíva v ochrane štátnozamestnaneckého pomeru tým, že pred rozviazaním uprednostňuje zmenu štátnozamestnaneckého pomeru štátneho zamestnanca v štátnej službe v služobnom úrade, a že umožňuje jednostranné skončenie štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou iba v prípade absolútnej nemožnosti zamestnanca ďalej zamestnávať (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 123/2011 z 30. januára 2013). Vzhľadom na zistené skutočnosti, žalovaný mal možnosť žalobcu ďalej zamestnávať a inú pre neho vhodnú prácu, ktorú mal k dispozícii mu neponúkol, absentoval hmotnoprávny predpoklad výpovede v dôsledku čoho správne súd prvej inštancie čiastočným rozsudkom rozhodol o neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou.

7. Za nenáležitú je nutné považovať i námietku, že žalovaný si ponukovú povinnosť splnil a ponúkol žalobcovi iné voľné miesto, ktorým bolo miesto pri výkone práce vo verejnom záujme. Ust. § 47 písm. b) zák. č. 400/2009 o štátnej službe explicitne uvádza, že služobný úrad môže dať štátnemu zamestnancovi výpoveď, ak sa zrušuje alebo zrušilo štátnozamestnanecké miesto a služobný úrad nemá pre štátneho zamestnanca iné vhodné štátnozamestnanecké miesto. Pokiaľ teda žalovaný ponúkol žalobcovi iné voľné miesto, ktorým bolo miesto pri výkone práce vo verejnom záujme, podsúva právne významným skutočnostiam iný význam ako v skutočnosti majú.

8. V odvolaní žalovaný neargumentuje vôbec žiadnymi novými skutočnosťami a dôkazmi v zmysle § 366 C.s.p. (§ 205a O.s.p.) s ktorými by sa súd prvej inštancie riadne v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal. Obsah odvolania žalovaného nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybnili správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1 a 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

9. O nároku trov celého konania bude rozhodnuté v konečnom rozsudku v zmysle § § 262 ods. 1 C.s.p. v ktorom bude rozhodnuté aj o zvyšku uplatneného nároku žalobcu a to náhrade funkčného platu.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).